

Versió en Lectura Fàcil

Museu d'Art de Sabadell

La Mirada Tàctil

Sumari

Text: Museu d'Art de Sabadell

Edició i traducció a Lectura Fàcil:
Laia Vidal (Associació Lectura Fàcil)

Maquetació i disseny d'aquesta edició:
Carme Guiral

Crèdits fotogràfics:
© Museu d'Art de Sabadell. Ajuntament de Sabadell
© Antoni Vila Arrufat, VEGAP, Barcelona, 2025
(Pàgines 38 i 48)

La visita al museu	5
La Casa Turull	6
El Museu d'Art de Sabadell	9
La col·lecció 1875-1936	10
1. Academicismes del segle XIX (19)	10
Obres representatives	11
· Panoràmica de Sabadell	12
· Acadèmia	14
· La mort de Sèneca	
Destrucció de Numància	16
· Paisatge	
Aiguamolls	18
· Marina	20
· Retrat de Pere Crehueras	22
· Toujours Frou-Frou	24
· Sentinella àrab	26
· Els segadors. Corpus de sang	28
· Sant Sopar	30
· Una manifestació obrera.	
Manifestació per la República	32
· Hasta luego	34

Aquest logotip identifica els materials de Lectura Fàcil que segueixen les directrius internacionals de l'IFLA (International Federation of Library Associations and Institutions) i d'Inclusion Europe quant al llenguatge, el contingut i la forma, amb l'objectiu de facilitar-ne la comprensió. L'atorga l'Associació Lectura Fàcil (www.lecturafacil.net)

2. De l'Art Nou als anys 30	36
Obres representatives	37
· Lema: «D'Or»	38
· Conjunt de ceràmiques:	
Sanefa, plafó de ceràmica i gerros	40
· Safareig	42
· Nena amb colom	44
· Retrat del meu fill Jaume Elias	46
· Josefina Grau, muller de l'artista	48
· Mura	50
· Setmana Santa a Sevilla	52
· Sepúlveda	54

La visita al museu

Benvinguts i benvingudes al **Museu d'Art de Sabadell**.
Aquí podreu **descobrir la història de l'art de la ciutat**
i conèixer **la Casa Turull**, una casa plena d'històries,
mobles antics i records del passat.

La Casa Turull

La Casa Turull és un edifici molt important de Sabadell construït fa molt de temps, l'any 1819.

És una casa fàbrica.

La casa fàbrica és un tipus d'edifici on hi havia l'espai per viure i l'espai per treballar dins la mateixa casa.

Aquest model de casa ja existia al segle XVIII (18).

La construcció va començar fa molts anys, el 1812, gràcies a Pau Turull i Font.

El seu fill, Pere Turull i Sallent, va fer obres per ampliar la casa i va afegir-hi un segon pis. També va canviar l'aspecte de la façana.

A finals del segle XVIII (18), la família Turull es va convertir en una de les famílies més riques de Sabadell. Els Turull treballaven en la indústria tèxtil i van guanyar premis per la bona qualitat de les seves teles.

Pere Turull i Sallent va dirigir l'empresa després del seu pare. Pere Turull i Sallent també va ser alcalde de Sabadell i va fer negocis amb altres ciutats d'Espanya, d'Europa i d'Amèrica. La gent coneixia Pere Turull i Sallent amb el nom de «el rico catalán».

La Casa Turull mostra molt bé com eren les cases de la burgesia del segle XIX (19), i és una de les poques que encara es conserva gairebé igual com era.

La major part dels mobles de la Casa Turull són originals: hi ha cadires, miralls, taules i consols d'**estil isabelí**.

Els **ebenistes** de l'època utilitzaven moltes fustes diferents, com la caoba, el pal rosa i la xicranda.

La reina Isabel II va anar a dinar a la casa.

Li van preparar una habitació especial per si volia quedar-se a dormir a la casa de la família Turull. Aquesta habitació, coneguda com «l'habitació d'Isabel II», dona al pati, però no conserva els mobles originals.

Una altra cambra, que dona al carrer, encara conserva els mobles en què va dormir el **general Prim** quan va visitar la ciutat de Sabadell.

A la casa hi ha moltes cortines,
que serveixen per decorar i per mantenir la temperatura.
Les parets entapissades i la catifa amb flors del terra
també són originals.

Després de la Guerra Civil, la casa va estar tancada
durant molts anys.
L'any 1962, l'Ajuntament de Sabadell la va restaurar
i la va convertir en una casa museu.
Avui és la seu del Museu d'Art de Sabadell (MAS).

El Museu d'Art de Sabadell

El Museu d'Art de Sabadell explica la història de l'art de la ciutat
des de finals del segle XIX (19) fins ara.

Aquesta etapa va començar amb la creació
de l'Acadèmia de Belles Arts,
que va donar impuls a la vida artística de Sabadell.

En aquella època, l'art i la indústria van créixer al mateix temps,
gràcies a una burgesia local molt activa.

L'exposició permanent del museu
es diu «La collecció 1875-1936».
Mostra la història de l'art a Sabadell
fins la primera meitat del segle XX (20).

La Guerra Civil va trencar les noves idees
i moviments artístics d'avantguarda.

La collecció 1875-1936

La collecció 1875-1936 és l'exposició permanent del museu i es divideix en dos àmbits:

1. Academicismes del segle XIX (19)
2. De l'Art Nou als anys 30

1. Academicismes del segle XIX (19)

L'academicisme era un moviment artístic que es va estendre per tot Europa durant el segle XIX (19). Tenia de referència el passat clàssic del món grec i romà.

Per això la ciutat de Roma era el destí preferit dels futurs artistes, que anaven a Roma a buscar models i inspiració.

Molts artistes sabadellencs van visitar Roma, París i Madrid gràcies als ajuts de la Llotja de Barcelona, l'Ajuntament o l'Acadèmia de Belles Arts.

L'academicisme va crear un estil romàntic. Treballaven temes molt diversos, els anomenaven gèneres, com mitologia i passatges de la Bíblia. També treballaven temes històrics i religiosos, paisatges o retrats de països orientals.

L'obra que podreu admirar a les properes sales és la d'autors importants de Sabadell, tots ells relacionats amb l'Acadèmia de Belles Arts.

Obres representatives

- *Panoràmica de Sabadell*
- *Acadèmia*
- *La mort de Sèneca*
Destrucció de Numància
- *Paisatge*
Aiguamolls
- *Marina*
- *Retrat de Pere Crehueras*
- *Toujours Frou-Frou*
- *Sentinella àrab*
- *Els segadors. Corpus de sang*
- *Sant Sopar*
- *Una manifestació obrera.*
Manifestació per la República
- *Hasta luego*

Panoràmica de Sabadell

Joan Vila Cinca

1910

Oli sobre tela

Aquesta obra representa una vista de Sabadell tal com era fa més de 100 anys: una ciutat petita i industrial i envoltada de camps.

La va pintar Joan Vila Cinca.
Junt amb un grup d'artistes de Sabadell aficionats a la pintura, Joan Vila Cinca va fundar l'Acadèmia de Belles Arts i el Museu de la Ciutat.

Els membres de l'Acadèmia es reunien per parlar d'art i per pintar.
Els que feien de mestres ajudaven els alumnes i sovint tenien una relació d'amistat.

A part de pintor, Joan Vila Cinca també era professor, arqueòleg, dinamitzador cultural...
Joan Vila Cinca és un dels artistes més importants que ha tingut Sabadell.

A l'obra *Panoràmica de Sabadell* s'hi poden distingir les fàbriques i xemeneies, l'església de Sant Fèlix, l'Escola Industrial, l'església de la Puríssima, el Castell de Can Feu i el Montseny al fons.

Joan Vila Cinca va incloure una petita broma a l'obra: hi ha una xemeneia que treu fum al revés perquè assenyala que ell vivia prop d'aquella fàbrica.

Té aquesta forma tan allargada perquè el Gremi de Fabricants de Sabadell va utilitzar l'obra *Panoràmica de Sabadell* per a una fira universal que es va fer a Buenos Aires.

Acadèmia

Josep Domènech Samaranch

1897

Llapis sanguina i llapis sobre cartolina

Josep Domènech es va formar a l'Escola de Belles Arts de Barcelona.

Més tard, va viatjar a París, on va fer il·lustracions per al diari *Le Figaro*.

Va morir jove i no es conserven gaires de les seves obres.

Aquest dibuix és un exemple de la importància que tenia a l'Acadèmia el dibuix al natural per aprendre a dibuixar. Els artistes estudiaven geometria, dibuix lineal i dibuix de figures.

Aquest representa un home nu de cos sencer. Està dempeus i mira cap endavant. Està amb els braços aixecats i agafa una corda.

La mort de Sèneca
Destrucció de Numància

Josep Casanovas Clerch

Cap a 1883 i 1884

Oli sobre tela

Josep Casanovas Clerch va estudiar primer a Sabadell, i més tard a l'Escola d'Arts i Oficis de Barcelona.

Després va estudiar a Madrid i a Roma amb una beca de l'Ajuntament de Sabadell.

Aquests dos quadres els va fer quan estava estudiant a Madrid i a Roma. Els academicistes havien de demostrar que sabien pintar bé el cos humà i per això havien de copiar alguna obra d'un gran mestre.

No són falsificacions, són còpies.

Si t'hi fixes be, a l'obra *La mort de Sèneca* ho diu ben clar a la part de sota a la dreta.

Els colors són quasi tots foscos. Són quadres que representen escenes històriques dramàtiques, tristes.

**Paisatge
Aiguamolls**

Joan Vila Cinca

Sense data

Oli sobre tela

Els academicistes de Sabadell van treballar molt el paisatgisme. Aquests quadres i els del seu costat havien decorat l'Ajuntament de Sabadell: per això tenen aquesta forma tan estranya.

Aquestes pintures també són de Joan Vila Cinca. Al paisatge de dalt es veu un camp que té un bosc a l'esquerra i un camí de terra que travessa el camp.

Al quadre de baix es veuen uns aiguamolls al capvespre, quan el sol es pon.

Molts artistes de l'Acadèmia de Belles Arts de Sabadell anaven a pintar paisatges a l'aire lliure, amb els seus cavallets o els seus quaderns d'apunts, per inspirar-se en la natura. En deien a *plein air*.

A la vitrina d'aquesta sala hi ha molts exemples dels petits dibuixos i pintures que feien en aquestes excursions.

Aquests apunts després els servien per dibuixar els paisatges.

Marina

Marian Burguès Serra

Cap als anys 1880-1895

Plat de ceràmica decorat amb pintura a l'oli

Marian Burguès va ser un ceramista excel·lent.

Era un artista molt vital
que va contribuir a l'evolució de la ceràmica moderna.

Marian Burguès feia tot tipus de ceràmica
per decorar i per construir edificis.

Aquest plat està fet de ceràmica i està pintat a la part central.

Representa un paisatge marítim.

El cel és d'un color blau intens i està ennuvolat.

Retrat de Pere Crehueras

Joan Figueras Soler

1883

Oli sobre tela

El pintor d'aquest quadre és Joan Figueras.

També va ser un dels fundadors de l'Acadèmia de Belles Arts.

Joan Figueras va pintar només durant 10 anys.

Li agradava pintar figures i paisatges.

Aquesta pintura és un retrat.

El retrat era una de les temàtiques més utilitzades dels academicistes.

Abans, quan la gent es volia fer un retrat, ho encarregava a un artista.

Normalment ho feia la gent rica o que tenia una posició social important.

Aquest retrat és d'un home gran, sobre un fons negre.

Tots els colors són així de foscos per donar una impressió de serietat i de poder.

Toujours Frou-Frou

Josep Domènech Samaranch

Sense data

Oli sobre tela

Josep Domènech es va formar a l'Escola de Belles Arts de Barcelona.

Més tard va viatjar a París per fer il·lustracions per al diari *Le Figaro*.

No es conserven gaires obres seves i va morir jove.

Aquesta pintura és un retrat d'una dona gran vestida de negre. Porta una llaçada taronja al coll que destaca per sobre el to fosc de la pintura.

Sentinella àrab

Vicenç Miquel Pous

1893

Oli sobre tela

Vicenç Miquel Pous va ser **deixeble** de Joan Vila Cinca.

Va estudiar a la Llotja i va prendre part en exposicions col·lectives a Sabadell, Barcelona i Madrid.

L'obra *Sentinella àrab* representa un home àrab dempeus, de cos sencer i de cara a l'espectador.

L'home està recolzat en una paret, vestit amb túnica i mantell.

Sosté un **arcabús** amb les dues mans per darrere del seu cos.

A la paret de darrere destaquen un **arc de ferradura** i una finestra.

Aquesta obra va participar a la II Exposició de Barcelona de fa molts anys (1894).

És un exemple magnífic del gènere orientalista que estava molt de moda en aquell moment a tot Europa.

Vicenç Miquel Pous també va pintar algunes obres de temàtica militar com *A ells!* i *La guerra d'Àfrica*. Després va deixar la pintura i es va dedicar als negocis familiars.

L'arc de ferradura:

té una curvatura superior a la semicircumferència, de manera que té forma de ferradura.

Deixeble: persona que rep l'ensenyament d'un mestre.

Arcabús: arma de foc que s'utilitzava als segles XV-XVII (15-17)

Els segadors. Corpus de sang

Antoni Estruch Bros

1907

Oli sobre tela

Aquest és un dels quadres més coneguts del museu.

Representa l'episodi històric de la revolta dels segadors del segle XVII (17).

Aquest episodi de la història va ser quan els pagesos es van revoltar a causa de les males condicions de treball i del fet que els soldats castellans i francesos van acabar amb les seves collites.

La pintura històrica es va treballar molt dins l'academicisme. Antoni Estruch visitava tot sovint el taller de Joan Vila Cinca i es va especialitzar en la pintura històrica.

Antoni Estruch no es va adaptar als nous corrents artístics i va marxar a l'Argentina.

Sant Sopar

Antoni Estruch Bros

Sense data

Oli sobre tela

Antoni Estruch va viatjar a Roma, a París i a Palestina gràcies al seu **mecenes**: Francesc de Paula Ponsà. L'obra és de temàtica religiosa i és fruit d'aquests viatges.

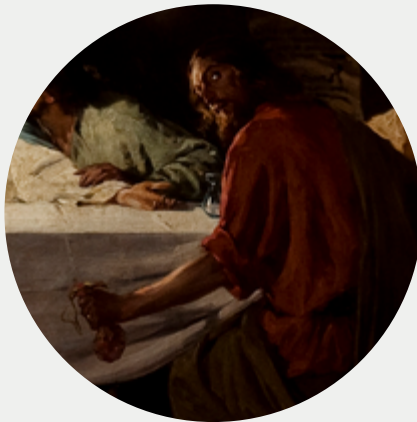
Aquest quadre representa el Sant Sopar, en el qual Jesús està al mig i està acompanyat dels 12 apòstols.

Estan al voltant d'una taula llarga, amb estovalles blanques. És el darrer sopar que va fer Jesús amb els apòstols.

A la taula només hi ha pa, ampolles de vi i copes de vidre. L'apòstol que hi ha a l'esquerra és Sant Joan, i l'apòstol que hi ha al davant és Judes, amb la bossa on tenia les 30 monedes de plata amb què va trair a Jesús.

És una escena fosca però amb Jesús il·luminat per donar-li més importància. També es veuen les ombres dels personatges. Cal destacar que el pintor ha representat l'ombra de Jesús amb la corona d'espines, com per explicar el què passarà després.

Mecenes: persona rica que encarregava quadres als artistes i els pagava diners.

***Una manifestació obrera.
Manifestació per la República***

Antoni Estruch Bros

1904

Oli sobre tela

Aquest quadre representa una manifestació obrera a favor de la República.

Era de la Cooperativa Sabadellenca.

Aquest quadre és un exemple més dels quadres de temàtica històrica que Antoni Estruch va fer a principis del segle xx (20) i hi domina l'expressivitat dels personatges.

Estruch es va especialitzar en la pintura històrica.

L'academicisme va treballar molt aquest gènere.

En aquesta època el catalanisme recuperava moments importants del país.

Hasta luego

Antoni Coll Pi

1896

Oli sobre tela

Antoni Coll va ser pintor i escultor i era bon amic de Joan Vila Cinca.

Aquest quadre el va pintar per a la Tercera Exposició de Belles Arts de Barcelona (1896), junt amb dues escultures. Va tenir molt èxit.

El quadre representa un cementiri on es veu l'enterrament d'una nena. Es veuen persones amb una actitud de tristesa i de dol. És una pintura molt realista.

Destaca la cara de l'enterramorts que aguanta la tapa del taüt. Mira endavant, com si no volgués prendre part de l'escena. De fet, ell està allà perquè és la seva feina, i té una actitud diferent de la de la família.

El quadre està pintat amb colors grisos, negres i marrons, per donar una sensació de tristesa.

2. De l'Art Nou als anys 30

Entre el segle XIX (19) i el segle XX (20) es va produir una revolució en l'art a tot Europa.

I a Catalunya, amb el Modernisme i el Noucentisme.

Els artistes van començar a crear seguint aquest model, i amb els avenços de la tècnica, sobretot en la fotografia, les arts gràfiques i les arts decoratives.

A l'ambient cultural de la ciutat es notaven aquests canvis estètics en tots els àmbits.

A les sales que ara visitarem veurem els artistes sabadellencs més representatius de l'època.

Obres representatives

- Lema: «D'Or»
- Conjunt de ceràmiques:
Sanefa, plafó de ceràmica i gerros
- *Safareig*
- *Nena amb colom*
- *Retrat del meu fill Jaume Elias*
- *Josefina Grau, muller de l'artista*
- *Mura*
- *Setmana Santa a Sevilla*
- *Sepúlveda*

Lema: «D'Or»

Antoni Vila Arrufat

1917

Aiguada sobre tela

Antoni Vila Arrufat era fill del pintor Joan Vila Cinca.

Antoni Vila Arrufat va estudiar primer a Sabadell amb el seu pare i després a Barcelona i a París.

El quadre és un projecte per al cartell de la Festa Major de l'any 1917 i es va reproduir al programa de mà.

El Museu d'Art de Sabadell conserva molts cartells originals de la Festa Major i de l'Aplec de la Salut de Sabadell, des de l'any 1905 fins al 1939.

Els cartells s'escollien per concurs i sempre representaven l'escut i la silueta de la ciutat amb referències a la indústria.

Sovint el protagonitzava una dona i hi havia elements festius representats.

En aquest cartell la figura femenina va vestida de pubilla tradicional, amb la **xarxa** al cap i les **mitenes**.

Aquest cartell de la Festa Major està acompanyat de dos cartells més, un de Festa Major i l'altre de l'Aplec de la Salut que són obres importants d'estil modernista o noucentista.

Xarxa: és com una malla que recull el cabell.

Mitenes: són com uns guants sense dits que es posen als braços.

**Conjunt de ceràmiques:
Sanefa, plafó de ceràmica i gerros**

Marian Burgués Serra

Marian Burgués va fundar el taller Faianç Català, una empresa des d'on va contribuir a promocionar l'art. Quan Marian Burgués va morir, li va llegar l'empresa al seu nebot Santiago Segura, que va ser promotor cultural del Noucentisme.

Marian Burgués feia tot tipus de ceràmica, per decorar i per construir edificis.

Aquí podem veure dos plafons de rajoles decorats, de finals de segle XIX (19) i principis del segle XX (20):

- un representa una branca enfiladissa amb flors blanques i fulles sobre un fons blau.
- l'altre representa una branca de flors de color vermellós i fulles.

També hi ha una representació de gerros i gerres amb diferents decoracions que representen elements de la natura i formes geomètriques.

Tots aquests gerros són dels anys 20 del segle XX (20).

Safareig

Joaquim Mir

1915

Oli sobre tela

L'any 1915 el Centre Català de Sabadell va inaugurar l'exposició Art Nou Català.

La pintura *Safareig* de Joaquim Mir en formava part.

Just al costat d'aquesta pintura hi ha el cartell de l'exposició, de Feliu Elias.

S'hi veu una dona que ha donat a llum un nadó, i representa el triomf del que és nou sobre el que és vell. És d'estil noucentista.

El noucentisme tenia un fort component polític catalanista, a l'entorn de **La Lliga** i aglutinava la burgesia industrial.

L'exposició va ser molt polèmica, sobretot per part dels membres de l'Acadèmia de Belles Arts de Sabadell.

Els academicistes van organitzar una exposició alternativa oberta a artistes locals que no s'hi sentien representats amb l'exposició.

Joaquim Mir era un pintor de Barcelona que coneixia a pintors molt famosos com Picasso i Ramon Casas, entre d'altres.

Va viure a Mallorca i es va especialitzar en pintar paisatges.

Els seus quadres tenen molts colors i fa que la imatge sembli formada per taques, descomposta i que tingui moviment.

Utilitza una pinzellada més dinàmica, molt diferent al que hem vist en les pintures dels artistes academicistes.

La Lliga: agrupació política catalanista fundada l'any 1887 a Barcelona i d'ideologia conservadora.

Nena amb colom

Josep Vives Bracons

Cap a 1928

Oli sobre fusta

Josep Vives va ser pintor i il·lustrador,
però va destacar sobretot
com a dissenyador de mobles i interiorista.

Era el gendre d'Antoni Vila Arrufat i junts van fer molts projectes:
gravats i decoració d'algunes esglésies de Sabadell,
com la Puríssima o l'església de la Creu Alta.

Antoni Vila Arrufat feia les pintures
i Josep Vives Bracons els mobles.
També van dissenyar i muntar junts
la Sala de Sabadell a l'Exposició Internacional
de Barcelona de 1929.

Aquesta pintura és de les primeres que va fer com a pintor.
Li agradava pintar retrats i natures mortes (bodegons).

Representa una nena amb un vestit verd
asseguda amb un colom a la falda.
No sabem qui és aquesta nena.
Al seu darrere té una taula amb peres i raïm i un gerro amb flors.
Els colors són molt vius,
no té res a veure amb els retrats que hem vist
a les sales del principi on dominava el color negre.

Retrat del meu fill Jaume Elias

Feliu Elias Bracons (APA)

1916

Oli sobre tela

Feliu Elias Bracons va ser pintor, dibuixant i crític literari. Però li agradava posar-se noms falsos. Per exemple, quan feia dibuixos es feia dir APA, i quan feia crítica literària es feia dir Joan Sacs.

Aquest quadre representa un nen assegut en una cadira amb els braços creuats, davant d'una paret. El nen porta un vestit de mariner de color blau cel, amb pantalons curts i sabates negres. És el fill del pintor.

És un retrat, però també és diferent dels que hem vist abans amb els academicismes. En aquest no hi ha color negre, sinó que els colors són més vius i les pinzellades són més gruixudes.

Josefina Grau, muller de l'artista

Antoni Vila Arrufat

1931

Oli sobre tela

Antoni Vila Arrufat era fill del pintor Joan Vila Cinca.

Primer va estudiar a Sabadell amb el seu pare i després a Barcelona i a París.

A París va descobrir el que feien els pintors més moderns i va decidir seguir aquesta manera de pintar.

Aquesta obra i la del costat (*Noia d'esquena llegint*) són un bon exemple de la pintura moderna i mostren un canvi de mentalitat.

Antoni Vila Arrufat representa el trencament amb l'academicisme i l'acostament a un estil més modern, com es pot apreciar en aquest retrat. És una pintura molt delicada que ens comunica tranquil·litat i pau.

Després de la Guerra Civil va destacar sobretot per fer pintures murals per a esglésies, com el Santuari de la Mare de Déu de la Salut.

Mura

Domènec Soler Gili

1911

Oli sobre tela

Domènec Soler Gili va ser alumne d'en Joan Vila Cinca a l'Acadèmia de Belles Arts de Barcelona.

També va estudiar a Roma i París.

Quan era a París va aprendre també a pintar decorats de teatre.

Aquest autor és expert en pintar paisatges.

Els paisatges que li agradaven més eren els de Núria, la Vall d'Aran i l'Alt Pirineu.

En aquest quadre predominen els colors càlids, com el vermell, el taronja i l'ocre.

Això ens fa pensar que està pintat cap al final del dia, quan el sol es pon.

S'hi pot veure el poble de Mura i els seus voltants, camps de conreu, muntanyes i vegetació.

Setmana Santa a Sevilla

Rafael Durancamps Folguera

1930

Oli sobre tela

Rafael Durancamps Folguera va ser alumne de Joan Vila Cinca a l'Acadèmia de Belles Arts i més tard va anar a París.

A París va obrir una galeria on van exposar els artistes més avantguardistes del moment, com Dalí, Cézanne, Picasso o Miró.

Feia una pintura més aviat tradicional, realista i clàssica. No li agradava gaire el que feien els pintors més moderns i s'oposava a l'art d'avantguarda. Va fixar-se més en els més clàssics com Velázquez.

Al quadre es veu unes persones que creuen un pont per sobre el Guadalquivir i al fons hi ha la ciutat, la Torre del Oro i la Giralda.

Es veuen una filera d'encaputxats amb **ciris** i els diferents passos encapçalats pel de Crist crucificat.

És un quadre amb molta llum i detalls.

Sepúlveda

Rafael Durancamps

1930

Oli sobre tela

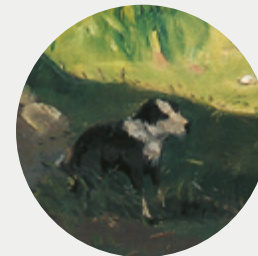
Aquest quadre també és de Rafael Durancamps.

El quadre és una vista de la població de Sepúlveda, que està al fons.

Es veuen dues dones en primer pla que porten cistells i un home que està més enrere, amb dos cavalls.

També hi ha un gos a l'esquerra, i més enllà es veuen més persones que es dirigeixen cap al poble.

A aquest pintor li agradava pintar escenes de la vida real. Pintava les tradicions, els oficis i els pobles de tot el país.

Ajuntament de
Sabadell

Museu d'Art
de Sabadell

Text de Lectura Fàcil